

Wanhoopsoffensief Schiphol via Quote

De procedures en advertenties van Chipshol hebben hun doel niet gemist. Tussen 2000 en 2007 heeft Chipshol alle 7 procedures (3 bij de Raad van State, 2 bij het Gerechtshof Amsterdam en 2 bij de rechtbank Haarlem) tegen Schiphol, Haarlemmermeer en Noord-Holland gewonnen. De laatste 2 hebben begin 2007 hun verantwoordelijkheid genomen. Schiphol heeft zich echter dieper ingegraven en via haar advocatenkantoor Stibbe gedaan gekregen dat de rechtbank Haarlem 3 rechters verving. Deze hadden de luchthaven eerder veroordeeld tot schadevergoeding wegens het bouwverbod op het Groenenberg-terrein, dat minister Eurlings in 2007 weer moest intrekken.

Ook mijn 3 laatste advertenties tegen de 2e Kaagbaan jl. februari en maart hadden het gewenste effect. Gedeputeerde Staten van Noord-Holland moesten immers hun toezegging aan minister Eurlings intrekken om de reservering van de 2e Kaagbaan te verlengen.

NB. Dit is een overwinning van de Statenleden naar het voorbeeld van de Raadsleden van Haarlemmermeer. Democratie van onderop zoals het hoort. Gaan nu de Kamerleden deze 2 goede voorbeelden volgen?

Kennelijk ben ik voor Schiphol zo gevaarlijk geworden, dat dit een frontale aanval op mij persoonlijk lanceert. Op initiatief van wellicht Schiphol-advocaat De Greve (Stibbe) publiceert Quote 17 april a.s. een belastend artikel over mijn activiteiten. Dat beslaat een periode van 50 jaar en begint met Eurowoningen (opgericht in 1960) en schetst volgens het aan mij overlegde concept het "Portret van een zelfbenoemd 'visionair' die altijd en overal met iedereen ruzie maakt." Uiteraard voor mij op het eerste gezicht onaangenaam, mij op bijna 84-jarige leeftijd veel werk bezorgend. Het voordeel is wel dat het mij gelegenheid geeft toe te lichten hoe Schiphol al bijna 15 jaar geleden met hulp van met name Dr. Arie van der Zwan de gronden van Chipshol, haar grootste concurrent, in handen probeerde te krijgen.

De beschuldigingen in Quote aan mijn adres berusten op 3 bronnen:

1. Een onjuist, daarom ingetrokken en nu gelekt KPMG-rapport uit 2000 –initiatief De Greve?– waarvan de opsteller (Crouwel) tot in hoger beroep is veroordeeld. KPMG moest Chipshol in 2005 een aanzienlijke schadevergoeding betalen en het rapport intrekken. Namens KPMG reageerde advocatenkantoor De Brauw over de voorgenomen publicatie door Quote o.a. als volgt:

Clënten achten het van belang u erop te wijzen dat voornoemd rapport door KPMG is ingetrokken. Ook los daarvan echter staat KPMG niet toe dat het rapport - of informatie ontleend aan dit rapport - voor enig doel wordt gebruikt door enige partij. Diegenen binnen de beperkte kring van personen aan wie het rapport voorgaande aan intrekking ter hand is gesteld dienen de vertrouwelijkheid van de inhoud ervan te waarborgen. Vanzelfsprekend is het ook aan (voormalige) medewerkers en (voormalige) advocaten van die personen niet toegestaan het rapport of delen daarvan te gebruiken.

KPMG maakt dan ook ernstig bezwaar tegen publicatie of ander gebruik van het bewuste rapport, enige passages daaruit, of enige daaraan ontleende informatie, in welke vorm dan ook.

2. Rechter Westenberg –een goede bekende van onze afgezette president commissaris Van der Zwan– van wie een voor Chipshol desastreuus kortgedingvonnis in 2 hoger beroepen werd vernietigd. De Greve werkt al jaren nauw samen in de opmerkelijke procedure die deze rechter voert tegen onze voormalige advocaat Smit en journalist Kat.
3. Diverse geïnterviewden, van wie er tenminste 7 bij Quote hebben geprotesteerd omdat zij verkeerd werden geciteerd. Zo schreef Drs. Lakeman van SOBI de hoofdredactie "keihard te zijn voorgelogen". Mr. Kalbfleisch, directeur NMa, heeft zelfs een advocaat ingeschakeld en o.a. geschreven:

PER E-MAIL

Mijne heren,

Zojuist kwam mij in de Verenigde Staten via mijn blackberry een citaat van mij onder ogen in een kennelijk voorgenomen artikel van uw blad. Ik deel u mee dat ik op geen enkele wijze contact heb gehad met een van uw redacteurs en/of journalisten.

Ik deel u voorts mee, dat hetgeen mij in dat ontwerp-artikel in de mond gelegd wordt, volstrekt bezijden de waarheid is.

Ik moge u verzoeken –en voor zover nodig moet ik u sommeren– de mij in de mond gelegde passages uit dat concept-artikel te schrappen.

Ik moge u voorts verzoeken –en voor zover nodig moet ik u wederom sommeren– mij zulks per omgaande te bevestigen.

Onder uitdrukkelijk reserve van alle rechten en weren,

P. Kalbfleisch

Uiteraard heb ik zelf eveneens bezwaar gemaakt tegen o.a. het begincitaat waarin mij letterlijk woorden in de mond gelegd zijn die ik niet of anders gezegd heb.

Kenmerkend voor het journalistieke niveau van Quote is het slot van het aangeboden artikel waarin ik als volgt wordt geciteerd:

"Binnenkort is die vreselijke Cerfontaine weg bij Schiphol. Als er dan eindelijk eens iemand komt met een beetje verstand, kunnen we in harmonie gaan samenwerken." Quote vervolgt: "Daar denkt Schiphol-advocaat Tim de Greve net een beetje anders over. 'Poot kan het vergeten. Sinds 1992 heeft hij bijna al zijn rechtszaken waaronder die tegen Schiphol verloren. En wat ons betreft blijft dat zo.'" (onderstreept JP)

Verbazingwekkend is dat hoofdredacteur Van Stokkum deze onwaarheid van mr. De Greve niet alleen klakkeloos overnam maar hem zelfs het laatste woord gaf. Iedereen weet –en zeker de pers– dat Schiphol samen met haar voormalige bondgenoten Haarlemmermeer en Noord-Holland sinds 2000 zeven processen verloren heeft. Mede dankzij mijn advertentie- campagne heeft Chipshol met Haarlemmermeer en Noord-Holland begin 2007 samenwerkingsovereenkomsten kunnen sluiten voor 3 van onze businessparken. Daardoor nam Chipshol genoeg met een bescheiden schadevergoeding.

Terwijl vaststaat dat Schiphol en de Staat d.w.z. V&W in 2003 ten onrechte een bouwverbod hebben afgekondigd, kozen zij niet voor een minnelijke regeling. Integendeel. Schiphol heeft met behulp van Stibbe –dat 4 vennoten als plaatsvervangend-rechter bij de rechtbank Haarlem heeft– de wet verzet door 3 jarenlang ingewerkte rechters (mr. Monster c.s.) om 5 voor 12 te laten vervangen, die Schiphol hadden veroordeeld tot vergoeding van alle schade wegens het bouwverbod. Daarvoor in de plaats kwamen 3 Schiphol goedgezinde rechters (mr. Ruitinga c.s.). Weliswaar achtten ook zij Schiphol schadelijkt maar handhaafden de partijdige schadedeskundigen Toornend c.s. en veroordeelden Schiphol tot een opmerkelijk lage schade-uitkering van € 19 miljoen.

Nadat in tweede instantie ook mr. De Greve aan Quote doorgaf onjuist te zijn geciteerd –hoe is het mogelijk?– kwam in het 2e concept als een duveltje uit een doosje plotseling Van der Zwan als nieuwe lasteraar voor hem in de plaats: "Als er dan eindelijk eens iemand komt met een beetje verstand, kunnen we in harmonie gaan samenwerken." **Arie van der Zwan denkt er het zijne van, "Jan Poot meent dat alles wat hij doet goed is. Hij is DE ZIENER, de rest begrijpt er allemaal niks van. Die familie is één groot wespennest. Ik heb zelden een gezelschap meegemaakt dat zo in staat is om werkelijk schitterende mogelijkheden om zeep te helpen enkel als gevolg van twistziekte."**

Dat is andere taal dan 15 jaar geleden toen Van der Zwan nog president-commissaris van Chipshol Forward was. In het boekje "Jan Poot, a man and his mission" in 1993 was hij nog vol lof "Jan is a born entrepreneur and has a very clear drive to leave his mark on society. ... He has an uncanny vision to see development possibilities that others don't see and make concrete business opportunities out of them."

Helaas was deze lof niet oprecht. Zijn ware bedoeling kwam al snel na zijn benoeming boven water. Ik had hem, voormalig president van de NIB, aandeelhouder in Schiphol Area Development Company, indertijd benaderd voor een commissariaat vanwege zijn relatie met Schiphol waarmee ik tot samenwerking wilde komen voor onze Airport City te Badhoevedorp-Zuid, incl. het milieuvriendelijke peplemoversysteem Taxi 2000. Uiteindelijk bleek Van der Zwan een heel andere agenda te hebben, nl. Chipshol financieel in de problemen te brengen waardoor mijn positie onhoudbaar zou worden en de gronden van Chipshol overgeheveld naar Schiphol. Voor dat scenario misbruikte hij zijn lidmaatschap van de Raad van Toezicht van Coopers & Lybrand, dat in die tijd zowel accountant van Schiphol (nog steeds!) als Chipshol was. Van der Zwan overlegde met Coopers-topman Van Luijk, die vervolgens zijn accountant bij Chipshol, Bakker, verbood een goedkeurende verklaring af te geven op de jaarrekening 1992. Ik citeer uit de notulen van de raad van commissarissenvergadering van 14 mei 1993:

Drs J. Poot merkt op het vreemd te vinden dat Coopers niet de directie in kennis stelt van deze "bommelding" maar wel de president commissaris. De heer Van der Zwan merkt op dat hij ook in de raad van advies van Coopers zit. De heer Poot deel mede dit geen goede verklaring te vinden, integendeel, er zou een conflict of interest kunnen bestaan tussen de rol als adviseur van Coopers en president commissaris van Chipshol Forward. Hij vraagt zich ook af waarom een zo belangrijke mededeling niet onmiddellijk doorgegeven is aan de president-directeur zodat deze zich onmiddellijk had kunnen beraden over te nemen acties. Immers in verband met de aanstaande aandeelhoudersvergadering dient de goedkeurende verklaring uiterlijk 31 mei a.s. te zijn afgegeven.

Geen goedkeurende verklaring betekende een dodelijke bedreiging die ons op de rand van de afgrond bracht. Onze advocaat Smit slaagde er op de valreep voor de aandeelhoudersvergadering in alsnog de goedkeurende verklaring te verkrijgen, zonder dat er één cijfer aan het jaarbericht was veranderd. Daarmee was de kous nog niet af. Twee dagen voor de aandeelhoudersvergadering van 28 juni, exact getimed, verscheen op de voorpagina van het FD de kop: "Coopers breekt relatie met Chipshol af".

HET FINANCIËLE DAGBLAD
Al het gevee tot het financieele eenige betrekking heeft – sinds 1796
Zaterdag 26 en maandag 28 juni 1993 / F.2.1018F 43/2-wf 3,00 N. 125 – 2

Coopers & Lybrand weigert nog langer zijn naam te verbinden aan Chipshol Forward, de controverse gebiedsontwikkelaar voor de regio Schiphol waar de familie Poot de scepter zwaait. Het accountantskantoor heeft de jaarrekening van Chipshol Forward over 1992 wel van een goedkeurende verklaring voorzien, maar weigert nog langer betrokken te zijn bij de vennootschap. Verige week heeft Coopers de familie Poot duidelijk gemaakt dat zij een ander accountantskantoor moet zoeken omdat er sprake is van een vertrouwensbreuk tus-

Coopers breekt relatie met Chipshol af

sen accountant en cliënt, zo stellen welingelichte kringen rond Chipshol Forward. Bij Coopers wordt dat niet te- gengesproken. "Wij geven geen enkel commentaar over deze kwestie", stelt G. Izeboud, vice-voorzitter van de raad van be- stuur van Coopers. Peter Poot,

een van de familieleden die nauw bij Chipshol betrokken is, be- titelt de vermeende verbroken re- latie tussen Chipshol en Coopers als 'absolute onzin'. Het accountantskantoor heeft in het recente verleden een op- merkelijke rol gespeeld bij de verwikkelingen van Chipshol en de nauw aan de vennootschap ge- leerde Landinvest, een 'land- bank' die voor Chipshol gronden in de Haarlemmermeer aan- koopt. Coopers' werkzaamheden bleven niet beperkt tot het con- troleren van de jaarstukken. Zie verder pagina 3

Een rode vlag voor iedere financier. Twee dagen daarna kregen we dan ook bezoek van de directie van onze huisbankiers NIB en Van Lanschot die meedeelden dat dit aanleiding zou kunnen zijn hun krediet van f 25 miljoen in te trekken, wat tot het faillissement van Chipshol zou leiden. Om deze nieuwe dodelijke dreiging het hoofd te bieden hebben we omgaand aandeelhouder ir. Nefkens benaderd, die bereid bleek een lening van f 40 miljoen te verstrekken. Uiteraard heeft Van der Zwan zich daartegen heftig verzet, tevergeefs.

Coopers-topman Van Luijk is uiteindelijk zowel door de Tuchtraad als in hoger beroep in 1995 veroordeeld voor zijn gedrag: het uitoefenen van onoirbare druk (geen goedkeurende verklaring) en schending van de geheimhoudingsplicht (waardoor FD-artikel). Van der Zwan is in 1995 gedwongen terug te treden uit de raad van commissarissen, zonder gouden handdruk (bij V&D f 8 miljoen).

NB. Dit is niet de plek om op de overige aantoonbaar onjuiste opmerkingen van Van der Zwan in het Quote-artikel in te gaan. Ik maak nog slechts twee opmerkingen:

1. Naar verluidt onderhield Van der Zwan reeds geruime tijd contacten met rechter Westenberg en heeft hij indertijd zijn huis in Den Haag aan hem verkocht. Door een bizar kortgedingvonnis d.d. 3 mei 1996 van deze rechter met dwangsommen oplopend tot f 300 miljoen, zijn mijn zoon en ik gedurende bijna 5 jaar buitenspel gezet. Bovendien werd daardoor de grondpositie van Chipshol gehalveerd van 600 tot 300 ha. Tenslotte kwam een aanzienlijk deel in 2005 in handen van Schiphol Real Estate. Pas in april 2000 werd het Westenberg-vonnis vernietigd en teruggedraaid.
2. De geldgierigheid van dr. Van der Zwan, die blijkens zijn recent verschenen boek de PvdA niet rood genoeg vindt, mag evenmin onvermeld blijven. In genoemd FD-artikel vraagt de redactie zich af waarom Van der Zwan boven zijn royale commissarissenvergoeding een extra honorarium van f 85.000 geëist en gekregen heeft.

Met het voorgaande heb ik nu ook de 1e fase van de grondoorlog met Schiphol, en de rol daarvan van Coopers en Van der Zwan, zij het kort uiteen kunnen zetten. Niet alleen Van der Zwan was een goede bekende van Van Luijk en Westenberg; ook Harry van Andel, onze in 1992 ontslagen financieel directeur (inmiddels overleden), die ook een dubieuze rol in het proces gespeeld heeft. Het zou echter te ver voeren hier nu op in te gaan.

Anders dan Quote, Van der Zwan en De Greve suggereren, heb ik mijn loopbaan niet besteed aan ruzie maken maar aan:

- het realiseren van voorbeeldprojecten zoals Parkstad Leusden, skistation Valmorel en Chipshol Park;
- het tot samenwerking brengen van ruziënde partijen;
- het treffen van minnelijke regelingen met partijen die verkeerd hebben gehandeld, o.a. KPMG, Haarlemmermeer en Noord-Holland.

Dat Schiphol het, via Quote, moet hebben van schandalen, onwaarheden en onterechte beschuldigingen en daarmee verkeerd handelt spreekt voor zich. Ook dat Cerfontaine tot het bittere einde van zijn mislukte loopbaan het conflict met Chipshol en de bewoners bestendigt, waardoor zijn opvolger en Eurlings met de gebakken peren zitten.

Crans, Suisse, 15 april 2008

Drs. J. Poot (83)
Oprichter Chipshol-groep (1986)
en Eurowoningen (1960)

correspondentieadres:
Boeing Avenue 250, 1119 PZ Schiphol-Rijk. jp@visionplaza.nl

